

Circa illum complentque canes ululatibus auras ,
 Et nymphæ lacrymantur Creades : ipsaque Cypris
 Sparsa comas , solis mœrens in saltibus errat ,
 Errat inops ac nuda pedes : rubus asper euntem
 Vulnerat , & sacro depastus sanguine rorat .
 Fertur at illa tamen per longas anxia valles
 Assyriumque vocans sponsum puerumque requirens .
 Huic autem saliens patulo de vulnere sanguis
 Pube tenus , pectusque alte fœdavit & ima
 Illa : costarum candentia texta rubescunt . (res.
 ? Heu miseram , heu Cyprin ; lugubre queruntur Amo-
 Formosum simul illa virum , simul oris honorem
 Amisit : formosa fuit , dum vixit Adonis ;
 Forma Deæ periit , simul ac ipse occidit . heu , heu !
 Heu repetunt juga cuncta , heu moto vertice quercus .
 Et fluvii Veneris luctum flent tristibus undis ,
 Et fontes lacrymantur Adonin montibus altis .
 En flores luctu rubuere ; omnesque querelis
 Flebilibus Cypris valles implevit & urbes .

Heu miseram , heu Cyprin ; periit formosus Adonis :
 Echo & respondet ; periit formosus Adonis .
 Quis dirum non ploret amorem Cypridis ? heu , heu !
 Ut vulnus vidit crudele , ut Adonidis atrum
 Purpurea aspexit circum latera ima cruorem ,
 Brachia pretendens flendo clamavit : Adoni ,
 O , mane , Adoni miser ; supremum ut perdita visam ,
 Complectarque ulnis , jungamque labella labellis !
 Evigila paullisper , Adoni ; extremaque fige
 Oscula : dum vivunt , delibans oscula fige
 Usque mihi . donec , si quis super halitus errat ,
 Ore legam fugientem , & dulcem tristis amorem
 Exsugamque bibamque . Extrema hæc oscula semper